Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Central (jud. Nicolae Șova)
Dosarul nr. 2ai-276/24
(2-19112212-02-2ai-14082024)

**D E C I Z I E**

24 martie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin

examinând cererea de apel declarată de apelantul Serviciul Fiscal de Stat, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 29 februarie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Vladimir Șeremetiev, intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat, SRL”Hatsepsut”, Organizația de Pază ”Saturn Grup”, Casa Națională de Asigurări Sociale, SRL”Den Braven Siliconi”, SRL”Alumdan Grup”, SRL”Mandibura”, SRL”Aspect”, SRL”Steclar-Eco”, SRL”Promo Ze Company”, SRL”Mustang-TR”, SRL”Continent”, SRL”Cos Trans Logistic”, SRL”Ratmir”, SRL”Moldpresa Grup”, SRL”Saras Design”, SRL”Starnet Soluții”, SRL”Transport Grup”, SA”Promstroi-Grup”, SRL”Elenida-S”, SRL”Atrex Lines” și SRL”Nifestcom”, cu încasarea din contul lui Șeremetiev Vladimir a sumei de 2952305,54 lei în beneficiul SRL”Volmars-Com”,-

**a c o n s t a t a t:**

1. La 19 mai 2020, lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic a depus cererea de chemare în judecată depusă de cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Vladimir Șeremetiev cu încasarea din contul lui Vladimir Șeremetiev a sumei 4674824,00 lei în beneficiul SRL”Volmars-Com”.

În motivarea cererii indică că, potrivit datelor prezentate de Agenția Servicii Publice, SRL”Volmars-Com” a fost înregistrată la 3 octombrie 2007, administrator fiind desemnat Vladimir Șeremetiev. Totodată, Vladimir Șeremetiev la moment este înregistrat în calitate de asociat cu cota parte 100%. Astfel în temeiul Legii

insolvabilității, Vladimir Șeremetiev este posibil de a fi atras la răspundere subsidiară.
Punctează că în cadrul derulării procesului de insolvabilitate a debitorului s-a stabilit ca temei de răspundere subsidiară sunt prevederile art. 247 și 248 alin. (1), lit. c) al Legii insolvabilității, deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului.
Comunică că, la 9 iunie 2017, reprezentantul debitorului SRL"Volmars-Com", Vladimir Șeremetiev a depus în instanța de insolvabilitate cerere introductivă invocând incapacitatea de plata. La depunerea cererii, reprezentantul debitorului a declarat pe propria răspundere privind lipsa careva bunuri imobile sau mobile care ar putea servi la satisfacerea creanțelor creditorilor însă, la cerere introductivă este anexat Bilanțul debitorului la 31 mai 2017, prin care se declare existența următoarelor active. Materiale în sumă de 337110,00 lei, obiecte de mica valoarea 4392,00 lei, producție în curs de execuție în sumă de 501216,00 lei, mărfuri în sumă de 15200,00 lei, creanțe comerciale în sumă de 3771787,00 lei, avansuri curente în sumă de 7307,00 lei, numerar în sumă de 37812,00 lei. În total suma activelor este de 4674824,00 lei.
Vitalie Melnic în calitate de lichidator al debitorului susține că Vladimir Șeremetiev a ascuns bunurile indicate supra. Debitor este obligat să prezinte informație adevărată și completă despre patrimoniul debitorului și despre activitatea lui de întreprinzător.
Invocă că, la fel se confirmă faptul că prin cerere din 9 iunie 2017, debitorul declară lipsa bunurilor în suma de 4674824,00 lei, iar prin bilanțul său din 31 mai 2017 se declară existența activelor în valoarea de 4674824,00 lei.
Susține că până în prezent, Vladimir Șeremetiev nu a predat nici un activ a debitorului, iar actele debitorului predate lichidatorului nu sunt depline prin care este imposibila urmărirea silită prin poprire mijloacele bănești, alte bunuri mobile care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.
La depunerea cererii introductive, reprezentantul debitorului a declarat mărimea capitatului său statutar în mărime de 431580,00 lei, însă se ascunde că o parte din capitalul statutar 426180,00 lei este format din utilaj pentru tâmplărie PVC și anume. Mașina de retezat cu două capete *****; Mașina de retezat cu un capăt *****; Sistemul metric pentru *Mașina* *****; Mașina automată de retezat rândea de talpă *****; Sistemul metric pentru *****; Mașina de lipit cu un capăt *****; Mașina pentru netezirea *****; Mașina automata pentru tratarea capătului de imposta *****; Sistem de răcire pentru *****; Mașina manuala de copiat-frezat ***** și Mașina de găurit semiautomata *****. Aceste active sunt ascunse de debitor și netransmise lichidatorului pentru satisfacerea creanțelor creditorilor. Or, faptul ascunderii informației necesare de debitor se demonstrează prin actele

anexate la cerere introductivă, la care se anexează copia Statutului din 3 octombrie 2007 a debitorului cu mărimea capitatului statutar de 5400,00 lei. Însă reprezentantul debitorului în mod intenționat nu prezintă acte ce confirmă modificările efectuate în Registrul Persoanelor Juridice la 3 aprilie 2008 prin care s-a majorat capitalul statutar și se ascundă lista utilajelor (lista activelor) a debitorului.
La fel, lichidatorul menționează că la 5 septembrie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat control al debitorului privind corectitudinea calculării impozitelor, taxelor si altor plăți la Buget Public și a cuprins perioada de activitate 1 ianuarie 2013 – 30 iunie 2017. Prin Act de control 5-683482 din 5 septembrie 2017 s-a stabilit faptul că evidența contabilă la întreprindere se duce după metodă jurnal-order computerizat. Controlul respectării cerințelor SNC și Legii contabilității nu a depistat abateri. Astfel, datele din evidența contabilă a debitorului sunt corecte și la 31 mai 2017, debitorul dispunea de active în suma de 4674824,00 lei, ascunse de debitor la depunerea cererii și în toată perioada procesului de insolvabilitate.
Subliniază că în conformitate cu prevederile art. 247 alin. (1) al Legii insolvabilității Vladimir Șeremetiev în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului a deținut funcțiile de administrator care acordă dreptul de dispoziție asupra bunurilor materialele a debitorului. Realizarea dreptului de dispoziție asupra bunurilor materiale prevăzut de art. 69 alin. (1) al Legii privind societățile cu răspundere limitată de Vladimir Șeremetiev, denotă faptul că anume aceasta persoana pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului a deținut funcțiile de administrator. Vladimir Șeremetiev fiind administrator al debitorului poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate de el societății.
Susține că la moment Vladimir Șeremetiev, fiind o persoană căruia i-au fost încredințate bunuri, având obligația, conform legii, să asigure integritatea lor. Lichidatorul concluzionează că Vladimir Șeremetiev intenționat ascunde o parte din activul debitorului - în valoarea de 4674824,00 lei.
Indică că, la momentul înaintării prezentei cereri au fost validate creanțe împotriva patrimoniului debitorului SRL”Volmars-Com” în sumă de 2338840,73 lei.
Declară lichidatorul că prin activele ascunse a debitorului în valoarea de 4674824,00 lei era posibilă satisfacerea creanțele creditorilor validați a debitorului cât și pentru achitarea cheltuielilor procesului de insolvabilitate.
Lichidatorul consideră că există indicii unei insolvabilități fictive inițiate de Vladimir Șeremetiev, care a depus cerere introductivă în cazul în care dispune de posibilități reale de a satisface integral creanțele creditorilor. Mărimea prejudiciilor cauzate creditorilor sunt confirmate prin validarea acestora de instanța de insolvabilitate.
În opinia lichidatorului, circumstanțele expuse întrunesc toate condițiile pentru tragerea la răspundere subsidiară a administratorului/asociatului SRL”Volmars-

Com” - Vladimir Șeremetiev și anume, caracterul ilicit al faptei, stabilit prin neîndeplinirea normelor imperative stabilite de legea insolvabilității, și anume, fapta comisă cu vinovăție sub forma neglijenței, prin neprevederea sau prevederea consecințelor prejudiciabile ale acțiunilor sale ilegale și considerarea că consecințele nu vor surveni, sau neprevederea consecințelor contrar posibilității și obligației de a le prevedea, prejudiciu cauzat sub formă de imposibilitatea de a achita creanțele creditorilor și acoperirea cheltuielilor procesului de insolvabilitate.
În speța dedusă judecării sunt întrunite cumulativ condițiile tragerii la răspundere subsidiară patrimonială a organului de conducere a debitorului în persoana administratorului statutar - Vladimir Șeremetiev, întrucât acesta a comis fapte ilicite, și anume există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu și este identificată persoana vinovată de ajungerea SRL”Volmars-Com” în stare de insolvabilitate în cadrul examinării situației de fapt s-a constatat că administratorul, care este și unicul fondator al debitorului insolvabil Vladimir Șeremetiev a cauzat insolvabilitatea debitorului prin ascunderea activelor debitorului.

2. Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 30 iulie 2020 s-au atras în calitate de intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat, SRL”Hatsepsut”, Organizația de Pază ”Saturn Grup”, Casa Națională de Asigurări Sociale, SRL”Den Braven Siliconi”, SRL”Alumdan Grup”, SRL”Mandibura”, SRL”Aspect”, SRL”Steclar-Eco”, SRL”Promo Ze Company”, SRL”Mustang-TR”, SRL”Continent”, SRL”Cos Trans Logistic”, SRL”Ratmir”, SRL”Moldpresa Grup”, SRL”Saras Design”, SRL”Starnet Soluții”, SRL”Transport Grup”, SA”Promstroi-Grup”, SRL”Elenida-S”, SRL”Atrex Lines” și SRL”Nifestcom”.
3. La 30 martie 2021 lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic a depus cererea de concretizare la cererea chemare în judecată depusă de cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Vladimir Șeremetiev cu încasarea din contul lui Vladimir Șeremetiev a sumei 4674824,00 lei în beneficiul SRL”Volmars-Com”.
4. La 15 decembrie 2021, lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic a depus cererea de concretizare la cererea chemare în judecată cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Vladimir Șeremetiev cu încasarea din contul lui Vladimir Șeremetiev a sumei 2952305,54 lei în beneficiul SRL”Volmars-Com”.
5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 29 februarie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic privind atragerea la răspundere

subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Șeremetiev Vladimir, intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat, SRL”Hatsepsut”, Organizația de Pază ”Saturn Grup”, Casa Națională de Asigurări Sociale, SRL”Den Braven Siliconi”, SRL”Alumdan Grup”, SRL”Mandibura”, SRL”Aspect”, SRL”Steclar-Eco”, SRL”Promo Ze Company”, SRL”Mustang-TR”, SRL”Continent”, SRL”Cos Trans Logistic”, SRL”Ratmir”, SRL”Moldpresa Grup”, SRL”Saras Design”, SRL”Starnet Soluții”, SRL”Transport Grup”, SA”Promstroi-Grup”, SRL”Elenida-S”, SRL”Atrex Lines” și SRL”Nifestcom”, cu încasarea din contul lui Șeremetiev Vladimir a sumei de 2952305,54 lei în beneficiul SRL”Volmars-Com”. S-a încasat de la SRL”Volmars-Com” (în procedura falimentului) taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 50000 lei. Taxa de stat urmează a fi achitată după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărârii.

6. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 20 martie 2024 prin intermediul poștei electronice, apelantul Serviciul Fiscal de Stat, în persoana Directorului adjunct Petru Griciuc, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 29 februarie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL”Volmars-Com”, în persoana lui Șeremet Vladimir, să fie admisă integral, precum și scutirea de la plata taxei de stat. A indicat că își rezervă dreptul de a depune cererea de apel motivată după recepționarea hotărârii motivate.
7. La 14 august 2024, conform fișei de repartizare, cauza a fost distribuită pentru examinare în ordine de apel judecătorului Ana Panov.
8. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelantul Serviciul Fiscal de Stat, fiindu-i acordat un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea cererii de apel motivate.
9. La 4 decembrie 2024 prin intermediul poștei electronice, apelantul Serviciul Fiscal de Stat, a prezentat cererea de apel motivată, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2024, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost recepționată la 28 noiembrie 2024, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.

În motivarea cererii de apel a menționat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată, emisă cu aplicarea eronată a legii, fiind pasibilă casării.

Menționează că conform actului de control nr. 5-683482 din 5 septembrie 2017, în urma controlului fiscal efectuat la debitor s-a constat: - diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru A/2013 cu 28744 lei, pentru A/2014 cu 27990 lei; - micșorarea pierderilor fiscale pentru perioada fiscală A/2015 cu 150231 lei, care vor constitui 173268 şi micșorarea pierderilor fiscale pentru perioada fiscală A/2016 cu 52570 lei, care vor constitui 551649; - prezentarea Declaraţiilor cu privire la impozitul pe venit (VEN12) cu informație neautentică pentru perioadele fiscale A/2013-A/2016 fapt care a generat apariția obligaţiei suplimentare la buget pentru perioadele fiscale A/2013-A/2014; - neachitarea în termen a impozitului pe venit în rate pentru perioada fiscală A/2014; - neplata în termenii stabiliți a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător; - majorarea TVA aferentă bugetului cu 270322 lei, inclusiv diminuat: în L/07/2013 cu 1741 lei, L/12/2013 cu 4399 lei, L/04/2014 cu 12900 lei, L/08/2014 cu 10451 lei, L/12/2014 cu 8295 lei, L/01/2015 cu 4956 lei, L/03/2015 cu 1102 lei, L/04/2015 cu 5116 lei, L/09/2015 cu 11588 lei, L/10/2015 cu 3189 lei, L/03/2017 cu 83926 lei, L/06/2017 cu 2483 lei şi majorat: în L/06/2016 cu 15941 lei, L/04/2017 cu 56938 lei, L/05/2017 cu 347589 lei; - prezentarea Declarației privind TVA pentru perioadele fiscale L/07/2013-L/12/2015, L/05/2016, L/07/2016, L/09/2016-L/16/2017 cu informații neautentice, fapt care au generat obligații suplimentare privind TVA pentru perioadele fiscale L/07/2013, L/12/2013, L/04/2014, L/08/2014, L/12/2014, L/01/2015, L/03/2015, L/04/2015, L/09/2015, L/10/2015, L/03/2017 şi L/06/2017; - eschivarea de la calculul şi de la plata taxei pentru amenajarea teritoriului pentru T/IV/2016 - în sumă de 160 lei; - neprezentarea dării de seamă pe taxele locale (forma TL 13) pentru perioada fiscală T/IV/2016.

Indică că, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/1417AV din 21 septembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației, pentru încălcările menționate, debitorului SRL”Volmars-Com” i-a fost aplicată amendă în sumă de 69393 lei. Astfel conchide, că încălcările constatate prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.119/1417AV din 21 septembrie 2017 emise asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL”Volmars-Com”, reprezintă temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

Punctează că conform datelor din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contului curent detaliat al debitorului SRL”Volmars-Com”), acesta a efectuat ultima achitare a TVA la data de 17 decembrie 2015, a impozitului pe venit reținut din salariu la data de 24 martie 2016, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu şi alte recompense, achitate de angajați, la data de 29 decembrie 2015. Astfel consideră că debitorul nominalizat s-a aflat în incapacitate de plată începând

din data de 24 aprilie 2016. Respectiv, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin.(3) din Legea insolvabilității, în termen de 30 de zile să depună în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine, obligație neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h). Obligația debitorului să depună cererea introductivă imediat dar nu mai târziu decât la expirarea a unei luni din data survenirii incapacității de plată este stipulată şi în art. 72 alin. (7) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2017, astfel în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile. Mai mult, debitorul SRL”Volmars-Com”, aflîndu-se în incapacitate de plată din anul 2016 a continuat activitatea până în anul 2017, prezentând dări de seamă cu calcularea obligațiilor fiscale pe perioada respectivă, fapt care constituie un alt temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducerea prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f). Reieşind din cele expuse, se constată că prin acțiunile/inacțiunile membrilor organelor de conducere a SRL”Volmars-Com”, Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma de 613464,81 lei.

Punctează că prin nerespectarea acestor norme imperative ale legislației se confirmă caracterul ilicit al acţiunilor membrilor organelor de conducere al SRL”Volmars-Com”, în persoana administratorului. Conform art. 15 din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Consideră că, sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrului organului de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com”, întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

Reiterează instanţei faptul, că debitorul SRL”Volmars-Com” nu are debitori, nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate în vederea stingerii creanțelor validate de instanţa de insolvabilitate, precum şi nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanțelor creditorilor, iar astfel, consideră că unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247 şi 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29

iunie 2012.
Consideră că hotărârea primei instanţe este nemotivată, neîntemeiată, ilegală şi urmează a fi casată integral, dat fiind că instanţa a încălcat şi aplicat greșit normele de drept material şi a dat apreciere greșită probelor invocate.
Solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL”Volmars-Com”, să fie admisă integral.

10. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 4 decembrie 2024, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelantul Serviciul Fiscal de Stat.
11. La 2 decembrie 2024, intimatul Vladimir Șeremetiev, reprezentat de avocatul Constantin Brinza, a depus referință la cererea de apel, solicitând respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată.
12. Analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
13. În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.
14. Conform art. 8 din aceeași lege, hotărârile şi încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs/apel în termen de 15 zile calendaristice din data comunicării/pronunțării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege, apelantul respectând acest termen, apelantul respectând acest termen.
15. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
16. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
17. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
18. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
19. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele

care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

20. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
21. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
22. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
23. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
24. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
25. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
26. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că la 19 mai

2020, lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic a depus cererea de chemare în judecată, *ulterior concretizată*, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Vladimir Șeremetiev.

27. Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 30 iulie 2020 s-au atras în calitate de intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat, SRL”Hatsepsut”, Organizația de Pază ”Saturn Grup”, Casa Națională de Asigurări Sociale, SRL”Den Braven Siliconi”, SRL”Alumdan Grup”, SRL”Mandibura”, SRL”Aspect”, SRL”Steclar-Eco”, SRL”Promo Ze Company”, SRL”Mustang-TR”, SRL”Continent”, SRL”Cos Trans Logistic”, SRL”Ratmir”, SRL”Moldpresa Grup”, SRL”Saras Design”, SRL”Starnet Soluții”, SRL”Transport Grup”, SA”Promstroi-Grup”, SRL”Elenida-S”, SRL”Atrex Lines” și SRL”Nifestcom”.
28. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 29 februarie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Șeremetiev Vladimir. S-a încasat de la SRL”Volmars-Com” (în procedura falimentului) taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 50000 lei. Taxa de stat urmează a fi achitată după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărârii.
29. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, apelantul Serviciul Fiscal de Stat, în persoana Directorului adjunct Petru Griciuc, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 29 februarie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL”Volmars-Com”.
30. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanței de fond privind respingerea cererii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
31. Cadrul legal relevant sunt prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, potrivit căruia procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.
32. Conform prevederilor art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, principalele competențe ale instanţei de insolvabilitate în

cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârșite de aceștia.

33. Conform prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor. Iar potrivit alin. (2), dacă debitorul depune cerere introductivă în cazul în care dispune de posibilităţi reale de a satisface integral creanţele creditorilor (insolvabilitate fictivă), persoanele culpabile menţionate la alin.(1) poartă răspundere pentru prejudiciile cauzate creditorilor prin depunerea cererii.
34. Conform prevederilor art. 26 alin. (1) Cod procedură civilă, procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Alin. (2) prevede că contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei. Potrivit alin. (3), instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei. Iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.
35. Conform prevederilor art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Iar potrivit alin. (2), prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau

funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

36. Conform prevederilor art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, privind răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului:

(1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(2) Aplicarea prevederilor alin.(1) nu exclude aplicarea faţă de debitor a unor sancţiuni contravenţionale sau pedepse penale pentru fapte ce constituie contravenţii sau infracţiuni. În acest sens, la cererea comitetului creditorilor, administratorul/lichidatorul transmite organelor procuraturii toate documentele spre a fi examinate la obiectul existenţei de motive (fapte) ce ar putea angaja urmărirea penală a debitorului sau a membrilor organelor lui de conducere.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

37. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că

instanța de fond just a respins cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL"Volmars-Com" în persoana lui Vladimir Șeremetiev, or, la caz, nu s-a probat și nici nu s-a descris în ce mod acțiunile invocate au dus la insolvabilitatea debitorului SRL"Volmars-Com", administratorul nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariția stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acţiunilor ilegale din partea acestor persoane.

38. Colegiul constată că potrivit Deciziei privind înregistrarea modificărilor din 3 aprilie 2008 și din 18 februarie 2020, precum și extrasului din registrul de stat al persoanelor juridice, se atestă că SRL"Volmars-Com" a fost înregistrată la 3 octombrie 2007 cu numărul de identificare de stat şi codul fiscal: *****, cu sediul în *****, asociat unic Vladimir Șeremetiev. Capitalul social constituind 431 580 lei.
39. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2017, s-a admis cererea introductivă și constatată insolvabilitatea SRL"Volmars-Com" și intentată procedura simplificată a falimentului, fiind investit în funcție de lichidator – Oleg Iovu.
40. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 iunie 2018, a fost admisă propunerea adunării creditorilor SRL"Volmars-Com" privind desemnarea unui alt lichidator fiind numit Albert Puiu, iar prin încheierea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Central din 20 august 2019, în calitate de lichidator al SRL"Volmars-Com", a fost numit Vitalie Melnic.
41. Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că lichidatorul Vitalie Melnic și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 248 alin. (1), lit. a), c), e), f) și h) al Legii insolvabilității, care stipulează folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, însă lichidatorul nu a prezentat la materialele cauzei careva probe în susținerea temeiurilor de drept și fapt invocate de către acesta.
42. Colegiul remarcă că, instanța de fond just a reținut că cu referire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în temeiul art. 248 alin. (1), lit. a) al Legii insolvabilității, ce se referă la folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, a fost indicată fără a conține o motivare, nefiind prezentată nici o probă în acest sens.
43. Cu referire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în temeiul art. 248 alin. (1), lit. c) al

Legii insolvabilității, ce se referă la deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că acesta a fost indicat în cererea de chemare în judecată depusă inițial, ulterior în cererile de concretizare a pretențiilor, acest temei juridic nu a fost pus în discuție, însă reținând cele invocate în acțiunea inițială precum că la depunerea cererii introductive Vladimir Șeremetiev a declarat pe propria răspundere că întreprinderea nu deține bunuri mobile și/sau imobile care ar putea servi la satisfacerea creanțelor, totuși indică că potrivit Bilanțului debitorului la 31 mai 2017 întreprinderea ar deține bunuri în valoare de 4674824 lei.

44. La acest compartiment, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că potrivit explicațiilor oferite de Vladimir Șeremetiev, cifrele din Bilanțul menționat sunt corecte, însă reținând că la acel moment clienții întreprinderii nu au semnat facturile fiscale pentru lucrările de care au beneficiat, acele materiale de construcție, cheltuite de fapt și nu mai existau la momentul semnării, nu puteau fi excluse din Bilanț. La fel, cele menționate au fost confirmate prin facturile fiscale din 2017 și au fost verificate de către organul fiscal.
45. Potrivit actului de control nr. 5-683482 din 5 septembrie 2017, se atestă că în urma controlului fiscal, efectuat prin metoda verificării totale, a corectitudinii și plenitudinii achitării impozitelor, taxelor și altor plăți la buget, fiind verificate facturi fiscale pentru perioada 2013-2017, organul fiscal nu a stabilit încălcări cu privire la încasări a mijloacelor bănești fătă utilizarea MCC, nu a stabilit încălcări ce țin de evidența contabilă. Totuși au fost stabilite unele carențe cu privire la achitarea plăților la bugetul de stat (indiferent de titlu plăților), asupra cărora instanța se va expune în raport cu temeiul juridic corelat în acțiune.
46. În această ordine de idei, Colegiul atestă că instanța de fond just a admis argumentele pârâtului cu privire la imposibilitatea de a prezenta probe în susținerea argumentelor cu privința la evidența contabilă, or, prin procesul-verbal de percheziție din 28 octombrie 2014 se confirmă faptul că de la SRL”Volmars-Com” au fost ridicate mai multe cutii cu documente, înscrisuri, calculatoare, iar până la intentarea procesului de insolvabilitate, când pârâtul a fost înlăturat de la conducere, acestea nu au fost restituite. Iar în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, pârâtul a declarat și confirmat faptul că a transmis bunurile întreprinderii la momentul intentării procesului de insolvabilitate în privința debitorului, lichidatorului Oleg Iovu.
47. Prin urmare, este neîntemeiat argumentul reclamantului precum că Vladimir Șeremetiev este culpabil la deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului.

48. Colegiul atestă că instanța de fond just a apreciat critic și argumentul precum că SRL”Volmars-Com” ar deține o creanță față de SRL”VVP Grup” și că cererea de validare a popririi a fost respinsă, fiind reținut faptul că ultimul și-a executat integral obligația de plată, or, lichidatorul Vitalie Melnic, fiind cel îngreunat de sarcina probațiunii, nu a livrat nici un argument cu privire la faptul prin ce acțiuni sau inacțiuni pârâtul ar ascunde activele întreprinderii, materializate prin creanțe comerciale, or din hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 ianuarie 2020 se constată că SRL”VVP Grup” a achitat în beneficiul SRL”Volmars-Com” anumite mijloace financiare în vederea executării obligațiilor contractuale, însă lichidatorul nu a putut convinge prin probe precum că ar exista acțiuni ilicite din partea lui Vladimir Șeremetiev cu privire la aceste active.
49. La acest compartiment, instanța de fond just a reținut că intentarea procesului de insolvabilitate, numirea și înlocuirea lichidatorului, precum și sarcina probațiunii a pretențiilor invocate în acțiune, prezumă un grad de cunoaștere sporit al conducerii actuale a persoanei juridice asupra circumstanțelor importante cu privire la subiectele puse în discuție și o obligație de justificare faptică și documentară a temeiului invocat - art. 248 alin. (1), lit. a) al Legii insolvabilității, fapt care nu a fost realizat de reclamant.
50. În aceeași ordine de idei, cu referire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în temeiul art. 248 alin. (1), lit. e) al Legii insolvabilității, ce se referă la ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, Colegiul reține că instanța de fond just a reținut că reclamantul nu a menționat nici acțiuni și nici inacțiuni care s-ar încadra în acest temei juridic, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă în acest sens, dimpotrivă potrivit actului de control nr. 5-683482 din 5 septembrie 2017, se atestă că în urma controlului fiscal, din punct de vedere a ținerii contabilității/ducerii evidenței documentelor contabile, nu au fost constatate abateri, motiv pentru care argumentele în această privință sunt pur declarative și neîntemeiate.
51. La acest compartiment, instanța de fond just a remarcat că deși în actul de control specificat au fost constatate anumite încălcări ce țin de micșorarea pierderilor fiscale, neachitarea plăților în bugetul de stat, etc., acestea au generat obligații după emiterea deciziei Serviciului Fiscal din 21 septembrie 2017, adică au devenit obligații de plată executorii după intentarea procesului de insolvabilitate și după înlăturarea pârâtului Vladimir Șeremetiev de la conducerea întreprinderii, or, după cum prevede legislația pertinentă, urmează să fie o legătură cauzală dintre fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția persoanei, în măsura în care aceste trei elemente să existe până la intentarea procedurii de insolvabilitate. La caz, încălcările constatate în urma controlului fiscal și

sancționarea SRL”Volmars-Com”, nu pot fi catalogate drept temei pentru incapacitate de plată și pentru depunerea cererii introductive.

52. Cu privire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în temeiul art. 248 alin. (1), lit. h) al Legii insolvabilității, ce se referă la nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că în conformitate cu art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), adică incapacitatea de plată sau supra îndatorarea. Totodată, în conformitate cu art. 72 alin. (7) din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr.1351 din 14 iunie 2007, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.
53. Respectiv, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăți comerciale de a depune cerere introductivă, urmează inițial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului. La caz, drept circumstanțe de fapt care ar stabili data survenirii temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate, lichidatorul Melnic Vitalie a indicat data ultimilor achitări a TVA, impozitului pe venit reținut din salariu, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, concluzionând că întreprinderea s-a aflat în incapacitate de plată din 24 aprilie 2016, or nu a mai efectuat tranzacții din acel moment.
54. În acest context, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate, or, simpla existență unei creanțe nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.
55. Cu referire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în temeiul art. 248 alin. (1), lit. f) al Legii insolvabilității, ce se referă la dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că nici în acest caz lichidatorul nu a prezentat nici o probă în confirmarea argumentelor invocate, nu a demonstrat, prin probe pertinente, culpa administratorului pentru acțiunile pe care le impută.

56. Dispunând respingerea cererii de apel, Colegiul punctează că culpa organelor de conducere ale debitorului nu a fost demonstrată, or, nu este suficient doar faptul comiterii acţiunilor prevăzute la art. 248 alin. (1), urmând a fi probat faptul că aceste acţiuni au fost comise cu vinovăție, precum şi faptul că comiterea acestor acţiuni au dus la insolvabilitatea debitorului.
57. Colegiul menționează că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvabilitatea debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârșită cu vinovăție şi prejudiciul cauzat.
58. Conform prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, termenul de prescripție pentru acţiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.
59. În asemenea condiții, instanța de fond just a reținut că la caz, nu este clar în ce măsură acțiunile pârâtului, prin prisma art. 248 alin. (1), lit. f) al Legii insolvabilității, au creat prejudicii, care este valoarea acestora și dacă acest prejudiciu a dus la incapacitatea de plată și este imputabil pârâtului. În astfel de circumstanțe şi având în vedere că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariția stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă membrilor organelor de conducere, în speță a lui Vladimir Șeremetiev, or, potrivit art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
60. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a respins cererea lichidatorului SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic, or, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.
61. Respectiv, cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii patrimoniale subsidiare a membrilor organelor de conducere, care prin activitatea lor au cauzat insolvabilitatea debitorului, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea,

cum ar fi raportul administratorului insolvabilităţii sau al lichidatorului, registrele contabile ale debitorului, alte înscrisuri, etc.

62. Prin urmare, raportând normele legale citate supra la circumstanțele speței deduse judecății, Colegiul atestă că instanța de fond just a conchis că, cererea de atragere la răspundere subsidiară înaintată de către lichidatorul SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic, este neîntemeiată, or, pentru a fi atrasă o persoană la răspundere subsidiară, aceasta urmează să fie identificată şi să-i fie stabilită vina prin cauzarea stării de insolvabilitate.
63. Dispunând respingerea cererii de apel, Colegiul atestă că unicul temei invocat de apelantul Serviciul Fiscal de Stat în susținerea cererii sale, este ținerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire – lit. e). Însă, creditorul Serviciul Fiscal de Stat nu a probat și nici nu a descris în ce mod acțiunile invocate au dus la insolvabilitatea debitorului SRL”Volmars-Com”, nefiind clar cum neprezentarea informației solicitate și/sau stabilite în cadrul controlului fiscal, au dus la survenirea insolvabilității debitorului.
64. Prin urmare, Colegiul constată că prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
65. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.
66. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.
67. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 Cod de procedură civilă, apelantul, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea poziției sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a respins cererea lichidatorului SRL”Volmars-Com” – Vitalie Melnic privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL”Volmars-Com” în persoana administratorului Vladimir Șeremetiev.
68. În plus, este important de remarcat faptul că apelantul, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le

prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

69. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 1, alin. (4) din Legea insolvabilității, articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

**D E C I D E :**

Se respinge, din lipsă de temei, cererea de apel declarată de apelantul Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 29 februarie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Diana Corlăteanu

Lucia Bagrin